

poques forces per emborrar i cardar la llana, ja que per fer aquestes operacions, així com la de cardar a la perxa, han d'esser homes fets i de bones forces i no minyons de pocs anys i de poca força com era Francesc Vilar. Afegia l'amo que "en Barcelona i altres parts quan es prenen aprenents de tants pocs anys es prenen més per servir a casa, per escombrar, portar criatures, fer foc a l'olla si és menester, i portar aigua i fer els demés ministeris de casa". I deia també que l'aprenent havia vagat molts dies; més d'un mes "amb una gran ronya que no podia fer res, ni moures de lloc i que a braços lo tingueren de portar al llit" i que "a més la verola també el tingué cinc o sis dies al llit i vagant, i que en tots aquests dies no feu sino geure malalt i molt atropellat". Per tot això creu el paraire que l'aprenent deu restituir-li els dies que ha vagat, restituint-li -segons era costum- dos dies per cada un que hagués vagat. Per altra part diu que a més d'una ropilla, calçots i calçons, li havia fet fer una camisa tota nova i un barret i que li havia donat unes sabates ja usades.

El plet s'anà arrossegant dies i dies i per fi el juny del 1609 -feia ja quatre anys que durava!- es dictà sentència: el paraire Bartomeu Llobet fou obligat a pagar al seu

aprenent Francesc Vilar un vestit nou de drap i d'un cost de deu a catorze lliures.

Francesc Vilar, aprenent de paraire dels set als catorze anys no aprengué l'ofici; va tenir però un vestit nou.

No tothom, però, volia aprendre l'ofici de paraire que, per altra part, no devia pas ésser tan bona feina quan la veu popular en deia:

*Paraires i fanalers
moltes llànties i pocs diners.*

El paraire Pere Llobet, el 9 de juny de 1587, va decidir que: "per un temps de cinc anys, que començaran per Sant Joan propvinent, poso ab vos Antoni Julià, sastre, al meu fill de dotze anys, poc més o manco, per aprenent del vostre ofici de sastre i per servir a la família vostra en tot el que li maneü..."

Pere Llobet, paraire, que posa al seu fill per aprenent de sastre; devia conèixer aquella altra dita popular:

*Un paraire no val gaire,
un teixidor mou gran remor;
ai mare, doneu-me un sastre
que és ofici de senyor.*

Joan Alsina i Giralt

MISCEL·LÀNIA MISCEL·LÀNIA

XVIII Concert de Primavera

El dissabte dia 5 de Maig a la tarda vàrem assistir al XVIII concert que anualment presenta Mª Teresa Boix.

Cada any aquesta professora ens deixa admirats amb el fruit del seu treball amb els alumnes voluntariosos que estimen la seva dedicació a la música.

La mestra n'és mestra i gosem dir que deu fer servir molts recursos que li ha ensenyat la pedagogia, la didàctica i la pràctica per a portar a tan alt nivell els alumnes.

Les peces triades no podien ser a l'atzar, sinó adequades a les possibilitats de cada u, però totes tenien la seva emoció que se'ls encomanava. Un programa molt seleccionat amb obres per a piano i cant;

els instruments violí i arpa van donar els seus valuosos matisos.

Cal destacar una cançó d'un grup de nens "El meu poble" de la que és autor l'excdirector del Conservatori Municipal Sr. Miquel Martí el qual el públic va aplaudir amb molt entusiasme.

Tant alumnes com mestra van ser molt aplaudits i festejats. Gràcies a tots per les bones emocions que ens vàrem despertar.

I a tu Mª Teresa, no paris en aquesta llarga tasca de promoció de valors musicals que tant admirem i tan bona feina fa a la nostra Ciutat.

Gràcies Mª Teresa.

Mª Teresa Gabarró
Maig 1984

La I FIRA DEL DIBUIX

El diumenge dia 10 de juny, es va celebrar al Passeig de la Plaça Major, la I Fira del Dibuix. Fira en la qual hi han participat seixanta dibuixants procedents de Barcelona, Terrassa, Vic, Olot, Caldes... La participació local fou escassa: Pepa Beotas, Montse Serna, Belloso, Quim Deu, Josep Hueso i Jordi Roca.

La Fira fou ben concorreguda, si bé les vendes no foren pas massa numeroses. Els dibuixos es marcaren des de 500 a 25.000 pessetes.

Davant l'èxit de públic, és de preveure que la pròxima Fira tindrà més ressó encara. Enguany, Sabadell s'ha incorporat a les altres ciutats que venen celebrant aquest certamen.

Cal felicitar a l'Acadèmia de Belles Arts de Sabadell que ha tingut cura de l'organització d'aquesta I Fira del Dibuix.

EL CONCURS

Aquest concurs anyal que ve organitzant l'Agrupació Narcís Giralt com un dels actes de la Festa de l'Aplec de la Mare de Déu de la Salut, enguany no va poder celebrar-se

en tal diada per mor del mal temps. (Ha estat un mes fidel a la dita: pel maig cada dia un raig...). Els organitzadors optaren ajornar-lo per al diumenge següent: el 20 de maig i al Passeig de la Plaça Major, que ja és escenari de molts actes populars.

Enguany el número de joves participants no ha estat tan nombros com anys passats, però els que han participat ho han fet amb molta il·lusió i alguns d'ells s'han lluitat en llurs obres.

El jurat, després de valorar els mèrits de tots els treballs, otorgaren els premis següents:

A Anna Pilar López Lozano el 1er. A Climent Santiago Sánchez el 2n. i a Xavi Trellis Navarro el 3è.

A tots els participants se'ls lliurà una medalla commemorativa.

És una gentileza de

Ravonna ALIRCS I MOLLURES

Pérez Galdós, 36
Teléfon: 726 84 16 - SABADELL